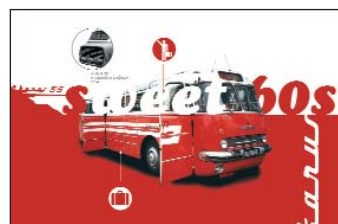

Typochondria

KIÁLLÍTÁS A COLLEGIUM HUNGARICUMBAN

Januárban, az első programok egyikeként a bécsi Collegium Hungaricum magyar tipográfusok és grafikusok válogatott anyagából rendezett kiállítást.

A dolog azonban messzebbre nyúlik vissza, és erősen köthető az Iparművészeti Egyetem tanfolyamán végzett tipográfus hallgatókhoz. Tulajdonképpen már évtizede is van annak, hogy TopTípo néven szerettük/szerettem volna a szakma kép-

1.

zett tipográfusait (hallgatókat és tanárokat egyaránt) valami-féle közös klubba hívni. Volt is pár találkozásunk, de az élet rohanásában (itt is) alig találtunk időt egymásra. Szakmai fórumnak indult és lett is – mostanra. Különféle egyesületek, alapítványok és közhasznú társaságok korát éljük, és talán (remélem) kialakul egyfajta új kamarai szemlélet is, ami a tervező-grafikusoknak éppúgy igénye lenne, mint bármely más alkotó vagy előadóművészeti ágnek.

De nem szeretnék elkalandozni. Néhány éve végzett hall-

2.

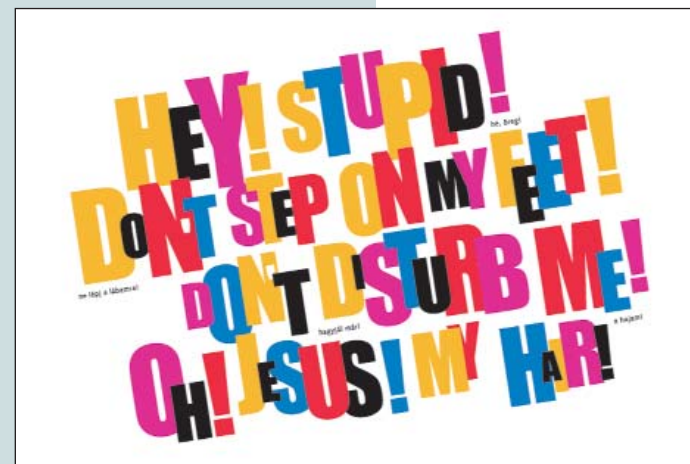
3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

11.

12.

1. Bóna Tamás
2. Artner Gábor
3. Pataki Anikó
4. Kerényi Kristóf
5. Simon Ilona
6. Juhász Örsi
7. Horváth Rita
8. Kálmán Tünde
9. Kaszta Dénes
10. Maczó Péter
11. Hír Mihály
12. Král Balázs

gatóink életre hívták elképzelésünket és immár több mint egy éve csendesen működni kezdett a Tiposzalon. Név szerint – és hely szerint is – Bornemisza Rozához kapcsolható, aki havonta egyszer, minden hónap első csütörtökjén szeánszot tart. Ez a régies szó talán rímelt a szalonhoz, és visszahoz valamit abból a baráti és kollegiális kapcsolatból, amelynek jelentős eredménye ez a kiállítás. Sokan fáradoztak érte: Vitéz Judit a Művészeti Alapnál, Simon Ilona kurátorként a ren-

10.

dezésnél, Nagy András a katalógus elkészítésében, – melyre külön pénzt is pályáztunk. Ezt a Nemzeti Kulturális Alap és a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma elfogadta. Nem utoljára Hír Mihály, akinek aktív segítségével a kiadvány el sem készült volna.

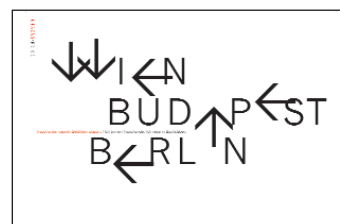
Az Assisto Kft. és a szombathelyi Sylvester Nyomda fáradozásának eredménye, hogy a megnyitón a kiállítónként egy-egy munkát bemutató füzetet már kézbe vehettük.

Köszönet tehát mindenkinek! És persze az alkotóknak is (hogy

a tiszteletkörükon túl legyenek), akik a száznál több megkeresett közül végül is részesei lettek ennek a bemutatkozásnak.

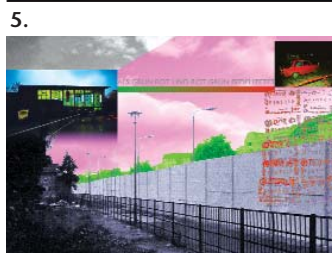
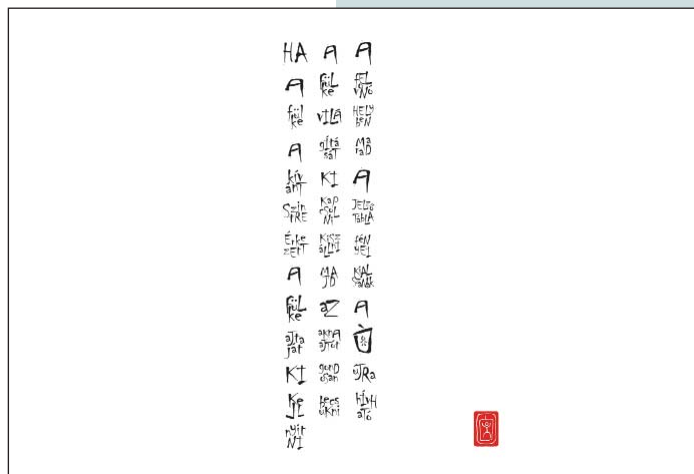
Alkotónként négy munkát lehetett benyújtani. A méretet előre megadtuk (27 x 18 cm) és persze a témát is: *Utazás*. Ennek a szónak direkt vagy allegorikus jelentésével és átértelmezésével esetenként újrafogalmazásával születtek a művek, amelyeket erre az alkalomra készítették a résztvevők.

Negyvennél többen, összesen 84 munkával szerepeltek a kiállításon.

1. És mondhatom jól sikerült! A Collegium Hungaricum részéről Dr. Csúri Károly igazgató és Dr. Ziperovszky Kornél művészeti vezető fogadta – az általuk is meglepően népes – megnyitó közönségét.

Dr. Cserján Károly szociológus és Leo Matzakarini, a Kremayer & Scherian tudományos kiadó igazgatója mondott üdvözlő szavakat. Végül „betetőzésül” és e cikk befejezéseként is (ha nem veszik ízetlenségnek az ismétlést, akik már hallották) magam mondtam el magyarul és németül a katalógus bevezetőjét. Ez utóbbi fordítási vagy inkább elírási botlásai (időszűkében sajnos a korrektúra teljesen elmaradt) a kiadvány tipós és nyomdai szemmel nézve nehezen feledhető hibáit adják. Íme tehát a beköszöntő:

1. Barka Ferenc 2. László Pál
3. Tooth Gábor Andor 4. Szegi Amondó 5. Somodi András 6. Horváth Janisz 7. Németh Melinda
8. Szőnyi György 9. Kiss István
10. Lakner Zsuzsa 11. Czákó Zsolt
12. Kiss Dominika 13. Nádai Ferenc
14. Vízvárdi András

Utazás... Nagyszerű dolog! A tér és a tágasság, a változás és a szabadság egyaránt benne foglaltatik. Szimbolikus szó. Maga az élet, születéstől halálig – sőt azon túl is. Nem csak a test, a lélek vándorlása, a gondolatok kézzel nem fogható, szemmel nem látható áramlása.

Filozófiák, irányzatok, stílusok. Szél, víz és a csillagok is állandóan úton vannak. Hanyatt fekszünk a réten, széttárjuk karunk és az égen tovahaladó bárányfelhők fölé a világmindenségbe nézünk. Nagy-

szzerű érzés! Mi magunk, a Föld lakói iszonyatos sebességgel utazunk a végtelen felé. Együtt, valamennyien...

De stop! Mielőtt elszédülnének a gondolattól, álljanak fel egy pillanatra. Porolják le a kezüket és lapozzanak bele ebbe a könyvecskébe, tekintsek meg e kiállítást. Reméljük ki-ki talál benne megfelelő útravalót.

Köszönöm figyelmüket. És szép utazást kívánok!

Cikkünk csak szerény ízelítőt kínálhat. Aki többre vágyrna, keresse fel a Tiposzalont. M.P.

